

به وزیر خارجه فرانسه آقای مارکی دسل^۱

« ایلچی بزرگ دولت علیه ایران به وزیر دولت بهیه فرانسه اظهار می‌سازد که ساکت بودم در این مدت، در باب بی‌زبانی و نادانی ترجمانان بقدر طاقت. اولاً اینکه یک ترجمان بس بود. موسی بیانکی^۲ اگر زبان ایرانی نمیداند زبان ترکی را بطوریکه من میفهمیدم میدانست و بهتر بود. موسی دگرانژ^۳ که زبان فارسی را نمیداند و چند کلمه ترکی میداند نیاید. امروز چون روزی بود که هر کس به تماشا میرفت، ایلچی ایران از این دولت امید داشت که امروز بعزمت به این تماشا رفته باشد. موسی دگرانژ گفت دولت اسب بشما نمیدهد و چون دولتین یکی میباشند پول دادم اسب کرايه کنم. گفت ممکن نیست. چون برمن یقین است که شما دولت، ازین مقدمه خبر ندارید و چند نفر از بزرگان آمده بودند با گاری^۴ و اسب که مرا به تماشا برند. مذکور ساختند که دولت از حرفهای موسی دگرانژ اطلاع ندارد. بنابراین لازم شد بشما که دوست من هستید و از شما کمال رضامندی دارم اطلاع بدhem که بدانید بمن چه گذشته است.

اها شخصی از اهل فرانسه در اینجا موجود است که زبان فارسی را خوب
می کوید. باقی ایام بکام و سلطنت این شوکت پایدار باد بتاریخ نهم آوریل

سنه ۱۸۹۱ هجری^۱